

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΛΟΥΚΑ (16/12/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Κολ. γ', 4 – 11. Ευαγγέλιο: Λουκ. ιδ', 16 – 24
(Εωθινό θ', Ήχος γ')

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἡ ἐπικοινωνία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μέ τούς Χριστιανούς τῆς πόλεως τῶν Κολοσσῶν, ὅπως παρουσιάζεται στό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, περιλαμβάνει σοφές συμβουλές καί παραινέσεις πού σχετίζονται μέ τή νέκρωση τῶν παθῶν καί τή ζημιά πού αὐτά προκαλοῦν στήν πνευματική ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Παῦλος ζητᾷ ἀπό τούς Χριστιανούς νά νεκρώσουν ὅ,τι τούς συνδέει μέ τή γήινη πραγματικότητα καί τό ἁμαρτωλό παρελθόν, καταστάσεις πού ἐπιφέρουν τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ καί ἀπομακρύνουν τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ὑγιή σχέση καί κοινωνία μαζί Του.

Καταγράφει, μάλιστα καί μιά σειρά ἀπό αὐτά τά ἐμπόδια τῆς πνευματικῆς καλλιέργειας πού καθιστοῦν τόν ἀνθρωπο ἔρμαιο τῶν παθῶν καί τῶν ἐνστίκτων του καί τόν γκρεμίζουν ἀπό τήν ὑψηλή θέση ὅπου τόν κατέταξε ὁ Θεός. Ομιλεῖ γιά τήν πορνεία, τήν ὀργή καί τό θυμό, τή βλασφημία, τό ψεῦδος καί πολλές ἄλλες πνευματικές ἀσθένειες. Ἀς τίς δοῦμε πιό ἀναλυτικά γιά νά κατανοήσουμε τό μέγεθος τῆς καταστροφικῆς ἐπενέργειάς τους στή ζωή μας.

Το μεγάλο καί ἰσχυρό πάθος τῆς πορνείας συνιστᾷ σαφέστατη εἰδωλολατρία, καθώς εἰδωλοποιεῖ ἢ χειρότερα, ἀκόμα, θεοποιεῖ το σῶμα καί τα ἐνστικτα που το χαρακτηρίζουν, οδηγώντας τους ἀνθρώπους σε μία ἰδιότυπη αἰχμαλωσία. Ὁ Ὅσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος υποδεικνύει τον τρόπο ἀπαλλαγῆς ἀπό τον δαίμονα τῆς πορνείας: "Ἄν μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ σαρκική ἐπιθυμία ἄς σκύψωμεν ἐπάνω εἰς τόν τάφον μας καί ἄς ἴδωμεν τά μυστήρια τῆς φύσεώς μας, τόν σκελετόν, τά ἀπογυμνωμένα ἀπό τάς σάρκας κρανία καί τά ὑπόλοιπα ὀστά. Ἄφοῦ δε τά ἴδωμεν, ἄς θεωρήσουμε ὅτι βλέπουμε εἰς ἐκεῖνα τούς ἑαυτούς μας καί τότε ἄς σκεφθῶμεν πού ἐπῆγε τό κάλλος τοῦ ἀνθους τῆς παροῦσης ζωῆς, τό ὠραῖον χρῶμα εἰς τό πρόσωπον καί ἡ ὑπόλοιπος ὠραιότης. Μέ αὐτήν τήν σκέψιν θά σβῆσει ἡ φλόγα τῆς σαρκός"¹

Γιά τό μεγάλο πάθος τοῦ θυμοῦ καί τῆς ὀργῆς ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων ἔλεγε ὅτι "ἐκεῖνος πού ὀργίζεται εὐκολα καί νεκρόν ἀκόμα ἂν ἀναστήσει, δέν εἶναι δεκτός ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ"² Ὑπάρχει, ὅμως καί ὁ ευλογημένος θυμός, ὁ ὁποῖος ενεργεῖ ευεργετικά στήν ἀνθρώπινη καρδιά. Γι' αὐτόν ομιλεῖ ὁ Ἅγιος Κασσιανός ὁ Ῥωμαῖος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι "καί ὁ θυμός ἔχει κατασπαρεῖ μέσα μας γιά τή σωτηρία μας. Πότε, ὅμως, γιά νά

¹ «Ευεργετικός», Τόμος 2^{ος}, σελ. 336

² «Ευεργετικός», Τόμος 2^{ος}, σελ. 440

θυμώνουμε ἔναντίον τῆς κακίας καί ὄχι νά γινόμαστε θηρία ἔναντίον τῶν ἀνθρώπων"³

Ἡ βλασφημία γιά τήν ὁποία κάνει λόγο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι ἱκανή νά μετατρέψει τόν ἄνθρωπο ἀπό πλάσμα τοῦ Θεοῦ σέ ἔρμαιο τοῦ διαβόλου, τόν κάνει σκληρόκαρδο, τόν ἀπομονώνει καί τόν καθιστᾷ βδελυρό καί ἀκάθαρτο, ἐνῶ καί στούς οἰκείους καί φίλους του προκαλεῖ ἀπέχθεια καί ἀποτροπιασμό. Κι αν ἡ βλασφημία πρὸς τους συνανθρώπους μας ἔχει αὐτές τις τραγικές συνέπειες, ἡ βλασφημία πρὸς τον Θεό συνιστᾷ βαρύτερη ἐκτροπή, που οδηγεῖ σε διακοπή της κοινωνίας μαζί Του. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναλύει τὴν διαφορά: «Ἄν ὅποιος βρίζει τον βασιλιά δέχεται σκληρὴ τιμωρία, λόγω του ἀξιώματος του προσώπου, ὅποιος βρίζει τον Θεό γιά πόσα ἀμαρτήματα εἶναι υπεύθυνος; Τα ἴδια ἀμαρτήματα μπορεί νά κάνουμε στον Θεό, σαν κι αὐτά που κάνουμε στους ἀνθρώπους. Ἡ βαρύτητα, ὅμως, δὲν εἶναι ἡ ἴδια. Ὅση διαφορά ὑπάρχει μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τόση διαφορά ὑπάρχει καὶ στα ἀμαρτήματα που γίνονται κατὰ του Θεοῦ καὶ κατὰ των ἀνθρώπων»⁴

Ἡ ἐπόμενη πνευματικὴ ἀσθένεια πού θίγει ὁ πρῶτος τῶν Ἀποστόλων εἶναι τὸ ψεῦδος. Ὁ Ἀββᾶς Δωρόθεος ταυτίζει τὸ ψεῦδος με τον διάβολο καὶ ἐπισημαίνει χαρακτηριστικά: "Χρειάζεται μεγάλη προσοχή καὶ ἀγρυπνη φροντίδα, γιά νά μή μᾶς ξεγελάει τὸ ψέμα. Γιατί κανένας ἀπὸ αὐτούς πού λένε ψέματα δὲν ἐνώθηκε με τὸ Θεό. Τὸ ψέμα δὲν ἔχει καμία σχέση με τὸ Θεό. Γιατί εἶναι γραμμένο ὅτι "τὸ ψέμα πηγάζει ἀπὸ τὸν πονηρό καὶ ὅτι ὁ διάβολος εἶναι πατέρας τοῦ ψεύδους". Βλέπετε, λέει τὸ διάβολο πατέρα τοῦ ψεύδους. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Θεός, γιατί αὐτός λέει "Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή". Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ἀπὸ Ποιόν χωριζόμαστε καὶ με ποιόν δενόμαστε με τὸ ψέμα; Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι δενόμαστε με τὸ διάβολο"⁵

Εἶναι καλό, ἀδελφοί μου, οἱ παραινέσεις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νά γίνουν ἀφορμὴ ἐνδοσκοπήσης καὶ αὐτοεξέτασης γιά ὄλους μας, οὕτως ὥστε, υιοθετώντας τὴ χρηστότητα, τὴν ταπεινοφροσύνη, τὴν πραότητα καὶ τὴν μακροθυμία, γιά τις οποίες ομιλεῖ ὁ Ἀπόστολος στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς, νά καταστούμε *ἐκλεκτοὶ του Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι*⁶ ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ «Φιλοκαλία», Τόμος 1^{ος}, σελ. 96

⁴ Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκη, «Χρυσόστομικό Λεξικό», Τόμος Α', σελ. 351

⁵ «Ἔργα Ἀσκητικά», σελ.237

⁶ Κολ. 3,12